

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/374/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815202307
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5815202307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v spore žalobcov: v 1/ rade E. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Q. XXX/X, L., v 2/ rade I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. T. XX/XX, L., žalobcovia v 1/ a 2/ rade právne zastúpení JUDr. Miroslavom Sládekom, advokátom s miestom výkonu činnosti V. T. XX/XX, L., proti žalovanému: I. K., XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, L., právne zastúpený JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom, so sídlom C. XXX/XX, L., v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcov v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/148/2015-76 zo dňa 30. júna 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým návrh žalobcov v 1/ a 2/ rade zamietol, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu vo výroku II. o trovách konania pred súdom prvej inštancie m e n í t a k , že žalobcovia v 1/ a 2/ rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 354,00 Eur k rukám právneho zástupcu žalovaného, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd I. návrh žalobcov v 1/ a 2/ rade zamietol, II. žalobcom v 1/ a 2/ rade uložil povinnosť nahradiť žalovanému spoločne a nerozdielne trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 354,00 Eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie súdu sa opiera o ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 21 ods. 1, § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z.

3. Na základe zisteného skutkového a právneho stavu súd návrhu žalobcov v 1/ a 2/ rade nemohol vyhovie, nakoľko nepreukázali nadobudnutie dedičského podielu po neb. E. K. k sporným nehnuteľnostiam. Žalobcovia sa návrhom na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam domáhali od žalovaného, že im patrí časť spoluvlastníckeho podielu titulom dedenia podľa uznesenia Okresného súdu Námestovo, sp. zn. D 298/51 z 28.11.1951 po neb. E. K. právneho predchodcu účastníkov, v ktorom pod bodmi 3. a 4. tohto uznesenia súd vyznačil na základe sudcovského rozhodnutia právo následného dedenia okrem iného aj pre vtedy maloletých dedičov, t.j. navrhovateľov v rozsahu ich zákonného dedičského podielu po 1/48 úč. na nehnuteľnostiach zapísaných v PK prot. č. 103, k.ú. L. a po 2/64 úč. na nehnuteľnostiach zapísaných v PK prot. č. 607, k.ú. L.. Právny predchodca žalobcov v 1/ a 2/ rade a

odporcu zomrel dňa XX.XX.XXXX. Podľa § 565 ods. 1 zák. č. 141/1950 Zb. Občiansky zákonník vyplýva, že pri dedení sa použije právo platné v deň smrti poručiťa. Keďže právny predchodca navrhovateľov a odporcu zomrel po účinnosti prijatia Občianskeho zákonníka z roku 1951 dňom 01.01.1951 sa muselo prejednať aj dedičstvo. Týmto dňom sa zrušujú aj všetky ustanovenia o veciach upravených týmto zákonom, počítajúc v to aj obyčajové právo, či už vyplýva zo súdnych rozhodnutí alebo z iných prameňov s poukazom na § 568 zák. č. 141/1950 Zb., z toho vyplýva, že fideikomisárna substitúcia, do ktorej inštitútov patrila aj možnosť tzv. následného dedenia, bola zrušená práve prijatím tohto Občianskeho zákonníka z roku 1950. Z ustanovenia § 565 ods. 2 cit. Občianskeho zákonníka vyplýva, že ustanovenia o svereneckom náhradníctve nemožno použiť, ak zomrie poručiťa po 31.12.1950, a to v prípadoch uvedených v § 15 ods. 3 zákona č. 139/1947 Sb. o rozdelení pozostalostí s pôdohospodárskymi podnikmi a o zamedzení drobenia poľnohospodárskej pôdy, ani obdobne; súd tu ustanoví prenajímateľa z detí, ale súčasne zriadi pre pozostaleho manžela požívacie právo k pôdohospodárskemu podniku, a to buď doživotne, alebo na určitú dobu. Na základe uvedeného predmetné uznesenie o prejednaní dedičstva po neb. E. K. D 298/51-8 zo dňa 27.11.1951 vydané Okresným súdom Námestovo v bode 3. a 4., kde bolo vyznačené právo následného dedenia na vtedy maloletých dedičov, nerešpektovalo v tom čase platné právo. Dedičské nástupníctvo, poddedičstvo, podľa uhorského práva znamenalo, že v prípade, že by dedič povoláný na prvom mieste zomrel, má zdedený majetok pripadnúť náhradnému dedičovi, poddedičom. Z dôvodu, že tieto ustanovenia od 1.1.1951 neplatili, odporcovi bolo odovzdané po neb. E. K. celé dedičstvo a je právoplatným dedičom a vlastníkom spoluvlastníckych podielov k sporným nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom pôvodného dedičského konania. Aj za platnosti uhorského práva pred rokom 1951 v prípade, že mal maloletý dedič zdediť majetok, dedil čiastku, ktorá sa zapisovala do pozemkovej knihy s poznámkou maloletosti, ktorá sa po nadobudnutí plnoletosti vymazala. Ak bol uvedený ako dedič, nie poddedič, teda od ukončenia dedičského konania a zápise rozhodnutia o dedičstve do pozemkovej knihy bol mal. zapísaný ako vlastník, resp. spoluvlastník s príslušným spoluvlastníckym podielom, čo v tomto konkrétnom prípade sa nestalo. S príslušným uznesením o prejednaní dedičstva po neb. E. K. vydaného Okresným súdom Námestovo sp. zn. D 298/51 sa vyporiadala aj príslušná správa katastra, keď v rámci ROEP zapísala ako vlastníka k sporným nehnuteľnostiam v príslušnom spoluvlastníckom podiele žalovaného. Žalovaný mal v konaní plný úspech podľa § 142 ods. 1 OSP a patrí mu náhrada trov konania.

Trovy konania pozostávajú zo 4 úkonov právnej služby (tarifná odmena za úkon podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Vyhl. č. 655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov bez hodnoty veci):

1. prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom dňa 03.06.2015..64,53 eur,
 2. písomné podanie - vyjadrenie k žalobe dňa 09.06.201564,53 eur,
 3. účasť na pojednávaní dňa 26.05.201666,00 eur,
 4. účasť na pojednávaní dňa 30.06.201666,00 eur,
 5. režijný paušál 2 x 8,39 eur za rok 2015 a 2 x 8,58 eur za rok 2016295,00 eur,
 6. DPH 20 %59,00 eur,
- SPOLU trovy právneho zastúpenia vo výške354,00 eur.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný si uplatnil náhradu trov konania vo výške 354,- eur na pojednávaní konanom dňa 30.06.2016, pričom podľa ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku náhradu trov konania účastníkovi prizná (len) na návrh, súd mu náhradu trov konania priznal vo výške, v akej si ju uplatnil.

3. Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie žalobcovia v 1/ a 2/ rade, ktoré odôvodňujú ust. § 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP. Žalobcovia sa domáhajú svojho nároku z titulu zákonného dedenia po svojom právnom predchodcovi - otcovi, ktorý zomrel XX.XX.XXXX.. Dedičstvo bolo prejednané na Okresnom súde Námestovo v konaní sp. zn. D 298/51. Poukazujú na ust. § 565, § 509, § 512, § 516, § 517, § 522, ako aj § 559 zákona č. 141/1950 Zb. - Občianskeho zákonníka. Dedičské právo žalobcov bolo potvrdené konajúcim súdom v uznesení Okresného súdu Námestovo sp. zn. 298/51-8 z 27.11.1951 ako právo následného dedenia voči žalovanému, ktorému bol odovzdaný celý majetok poručiťa, na 71/48-in v protokole 103 k.ú. L. a na 14/64-in v protokole 607 k.ú. L. v prospech maloletých dedičov, teda aj v prospech žalobcov. Podľa názoru žalobcov je nesprávny právny názor súdu, pokiaľ právo následného dedenia stotožňuje s inštitútom zvereneckého nástupníctva (tzv. fideikomisárna substitúcia). Zverenecké nástupníctvo zaväzuje dediča, ktorý dedičstvo prijal, prenechať dedičstvo inej osobe ako ďalšiemu dedičovi. V prípade tohto inštitútu ide v podstate o ustanovenie viacerých postupných dedičov k tej istej pozostalosti, a to tak, že predný dedič bol ustanovený bezpodmienečne, ale s obmedzením a ďalší dedičia (poddedičia), ale bez obmedzenia. Občiansky

zákoník z roku 1950 odstránil fideikomisionárnu substitúciu v ust. § 550. Ak by malo byť pravdou, že konajúci súd v dedičskom konaní použil neplatné právo pri prejednaní dedičstva poručiteľa, potom by išlo o zmätočné rozhodnutie, jeho zmätočnosť by sa dotýkala nielen žalobcov, ale aj žalovaného. Rozhodnutie súdu, hoci aj zmätočné, nemohlo zbaviť žalobcov ich zákonného dedičského práva. V takom prípade žalobcovia s odvolaním sa na ust. § 509 v spojení s § 114 Občianskeho zákonníka (v prípadoch, v ktorých tak zákon ustanovuje, prechádza vlastníctvo priamo zo zákona), keď dedičstvo nadobudli poručiťovou smrťou, a to XX.XX.XXXX v rozsahu ich zákonného dedičského podielu, ktorý je predmetom žaloby. Súd bol preto povinný im toto vlastnícke právo potvrdiť. Za situácie, keď k sporným nehnuteľnostiam je zapísaný v katastri nehnuteľností výlučne iba žalovaný, žalobcovia nemajú inú právnu možnosť, ako žalobou sa domáhať potvrdenia svojho vlastníckeho práva rozhodnutím súdu. Z uvedených dôvodov je preto nesprávny záver súdu, že návrhu žalobcov nemožno vyhovieť. Žalobcovia nadobudli dedičský podiel po nebohom E. K. smrťou poručiteľa. Žalobcovia tiež namietajú, že súd odmietol vo veci vykonať navrhnuté dôkazy, ktoré navrhovali na zistenie skutkového stavu veci, a to týkajúceho sa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Námestovo sp. zn. 298/51 z 28.01.1951, od ktorého žalovaný odvodzuje nadobudnutie dedičstva. Majú vážnu obavu, že predmetné rozhodnutie v dedičskej veci nie je právoplatné. Žiadajú preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie.

4. Žalovaný vo vyjadrení navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Žalovaný sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa a odvolanie žalobcov považuje za nedôvodné. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dostatočné dokazovanie potrebné pre rozhodnutie vo veci a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Žalobcovia v odvolaní poukazujú na tie isté skutočnosti ako v prvostupňovom konaní, s ktorými sa okresný súd v odôvodnení rozhodnutia náležite vysporiadal. Súd sa okrem výsluchu účastníkov oboznámil s dedičským spisom po nebohom E. K., jeho podstatnými náležitosťami, ďalšími listinami pripojenými k spisu, spisom OS Dolný Kubín sp. zn. 8C/867/93 a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a k správne právnemu posúdeniu veci. Žalovaný zdôrazňuje, že žalobcovia sa svojou žalobou domáhali vlastníckeho práva aj k nehnuteľnostiam, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného na základe iného nadobúdacieho titulu než dedenia po nebohom E. K.. Žalovaný už v prvostupňovom konaní vyjadril svoje stanovisko k prejednávanej veci. V celom rozsahu na týchto tvrdeniach zotráva.

5. Žalobcovia 1/ a 2/ sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadrili.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalobcov v 1/ a 2/ rade v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok vo výroku I. potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP a vo výroku II. rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle ust. § 388 CSP.

7. Počnúc od 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný kódex - zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý sa v zmysle svojho ust. § 470 ods. 1 uplatní aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonu, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V súlade so zmenou tejto právnej úpravy predchádzajúcemu označovaniu sporných strán ako „navrhovateľ“ zodpovedá podľa súčasnej právnej úpravy označenie „žalobca“ a označeniu „odporca“ zodpovedá označenie „žalovaný“.

8. Pokiaľ okresný súd vo výroku I. návrh žalobcov v 1/ a v 2/ rade zamietol, jeho rozhodnutie považuje odvolací súd za vecne správne. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolanie žalobcov v 1/ a v 2/ rade nie je dôvodné.

9. Žalobcovia sa domáhali požadovaného určenia vlastníckeho práva na základe titulu - dedičského rozhodnutia č. j. D 298/51-8 zo dňa 27.11.1951. Odvolací súd konštatuje, že uvedené dedičské rozhodnutie nemôže byť titulom pre určenie vlastníckeho práva tak, ako sa ho žalobcovia domáhajú.

10. Z bodu 1, 2 výroku citovaného rozhodnutia jednoznačne a bez pochybností vyplýva, že nehnuteľný majetok poručiteľa zapísaný v PKN vložkách 607 a 103 nadobúda v celosti žalovaný. Hoci v bodoch 3, 4 rozhodnutia je uvedené, že na 71/48-in I. K. v protokole 103 a na 14/64-in v protokole 607 sa poznačuje právo následného dedenia maloletým, medzi iným aj žalobcom 1/, 2/, rozhodnutie je v tejto

časti materiálne nevykonateľné a nemožno od neho odvodzovať žiadané práva, ktorých sa žalobcovia domáhajú.

11. Z hľadiska materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je potrebné, aby boli presne, určitým spôsobom vymedzené práva a povinnosti, aby bol presný a určitý obsah a rozsah plnenia. Právo, ktoré sa má rozhodnutím nadobudnúť, musí byť určené presným a nepochybným spôsobom. Predmetné rozhodnutie však takto práva žalobcov nevykazuje.

12. Okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal rozsiahlo hmotným právom, ktoré platilo ku dňu smrti poručiťa a ktoré sa v danej dedičskej veci malo aplikovať. Možno iba súhlasiť s konštatovaním súdu, že platné právo aplikovateľné na predmetnú dedičskú vec inštitút tzv. následného dedenia ani jemu podobný inštitút neupravovalo. Aplikácia nesprávneho hmotného práva však sama osebe nespôsobuje nulitosť rozhodnutia, ak ho vydal orgán vybavený právomocou na vydanie takéhoto rozhodnutia. Vydané rozhodnutie vo výrokoch 3 a 4 sa však nestalo materiálne vykonateľné, pretože nevymedziло jasne a určito práva žalobcov. Už v čase jeho vydania bolo toto rozhodnutie nezapísateľné do evidencie nehnuteľnosti. Ani výkladom nemožno vyvodíť, aké práva mali žalobcom z citovaného rozhodnutia vzniknúť.

13. Možno súhlasiť s názorom okresného súdu, že najbližšie vymedzeniu „následné dedenie“ zodpovedá inštitút tzv. fideikomisárnej substitúcie, resp. zvereneckého náhradníctva, ktorý znamenal tzv. poddedičstvo a ktorý platil do nadobudnutia účinnosti Stredného občianskeho zákonníka. Pre prípad, že by dedič povolaný dedič na prvom mieste zomrel, zdedený majetok mal pripadnúť poddedičom. Aplikácia tohto inštitútu bola Stredným občianskym zákonníkom, jeho ust. § 565 ods. 2 zakázaná, ak poručiť zomrel po 31.12.1950. Tohto inštitútu sa však žalobcovia nedomáhajú.

14. Žalobcovia tvrdia, že „právo následného dedenia“ im vzniklo ex lege - dosiahnutím plnoletosti. Takýto výklad práv žalobcov však nemožno ani z dedičského rozhodnutia, ani z práva platného v čase smrti poručiťa vyvodíť. V súvislosti s výkladom tohto inštitútu poukazujú na § 79 zákonného čl. XVI. z roku 1894. Sami však uvádzajú, že takéto právo môže byť poznamenané len súčasne s pozemnoknižným zápisom vlastníckeho práva (na č. I. 2 - spisu). Súd poukazuje, že v uvedenom časovom období v platnosti tohto zákona, ktorého sa dovolávajú, mal zápis do pozemkovej knihy konštitutívny charakter, čo však v čase vydania dedičského rozhodnutia už neplatilo.

15. Z predmetného dedičského rozhodnutia po poručiťovi E. K. nemožno vyvodíť nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcov v 1/ a v 2/ rade tak, ako sa domáhajú podanou žalobou. Zákonný inštitút, na ktorý žalobcovia v 1/ a v 2/ rade poukazujú, v čase prejednávania dedičstva neplatil a z obsahu dedičského rozhodnutia nemožno ani výkladom vyvodíť, aké účinky vo vzťahu k žalobcom v 1/ a v 2/ rade mal vyvolať 3. a 4. výrok dedičského rozhodnutia. Dedičské rozhodnutie č. j. D 298/51-8 zo dňa 27.11.1951 je materiálne nevykonateľné a nemožno na jeho podklade priznať žalobcom 1/, 2/ požadované práva.

16. Pokiaľ žalobcovia 1/, 2/ spochybňujú právoplatnosť napadnutého dedičského rozhodnutia, na ktorú okresný súd nevykonával dokazovanie, vyriešenie tejto odvolacej námietky nemôže mať pre žalobcov 1/, 2/ význam, pretože ani v prípade, že by dedičské rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, nezlepšilo by sa ich právne postavenie v konaní. Práve od tohto dedičského rozhodnutia žalobcovia 1/, 2/ odvodzujú svoje vlastnícke právo. Z dôvodu konštatovania materiálnej nevykonateľnosti predmetného rozhodnutia je skúmanie jeho právoplatnosti irelevantné.

17. Pokiaľ žalobcovia 1/, 2/ v súvislosti s konštatovanou nevykonateľnosťou súdneho rozhodnutia spochybňujú titul nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaného, odvolací súd udáva, že predmetom dokazovania, ktorý sa odvíja od podanej žaloby, je preukázanie vlastníckeho práva žalobcov 1/, 2/. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že časť nehnuteľností, ktoré sú predmetom žaloby, a to nehnuteľnosti zapísané na LV XXXX nadobudol žalovaný na základe iného titulu - darovacej zmluvy a žalobcovia 1/, 2/ nijako nepreukázali totožnosť týchto nehnuteľností s nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom dedičského rozhodnutia.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd výrok I. napadnutého rozsudku ako vecne správny potvrdil.

19. Povinnosťou odvolacieho súdu je ako výrok súvisiaci s rozhodnutím vo veci samej preskúmať aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania. Odvolací súd konštatuje zmatečnosť výroku II. rozhodnutia okresného súdu, keď okresný súd, hoci na náhradu trov konania zaviazal žalobcov, ktorí majú trovy nahradiť žalovanému (čo zodpovedá úspechu žalovaného v konaní), nesprávne určil ako platobné miesto na zaplatenie týchto trov právneho zástupcu žalobcu, keď správne a logické je určiť ako platobné miesto právneho zástupcu žalovaného. Odvolací súd preto pristúpil k zmene výroku II. napadnutého rozsudku vo výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie, keď pochybenie okresného súdu napravil a určil ako platobné miesto na úhradu trov konania žalovaného jeho právneho zástupcu.

20. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešným žalobcom v 1/ a v 2/ rade spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)